



Arrest

nr. 164 576 van 22 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 18 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. LOOBUYCK die loco advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Gaboye minderheidsclan. U werd in 1994 geboren in de stad Qoryolay, gelegen in het gelijknamige district van de provincie Lower Jubbale. Uw ouders verlieten Qoryolay in 2007 en verblijven sindsdien in de stad Hargeisa in Somaliland. U bleef achter bij uw oom langs moederszijde omdat u de oogappel van uw grootmoeder was. Uw eerste echtgenote stierf in 2009 nadat u drie jaar gehuwd was.

In 2010 huwde u uw huidige echtgenote, die nog twee kinderen uit een vorig huwelijk heeft. Uw echtgenote verblijft heden bij haar moeder in Hargeisa. U volgde acht jaar les in een private onderwijsinstelling in Qoryolay.

Nadien baatte u samen met een vennoot een filmstudio uit in Qoryolay waar bruiloftvideo's gemaakt werden en klanten muziek konden downloaden en op hun mobiele telefoons konden plaatsen. Omwille van deze activiteiten eiste Al Shabaab dat jullie de winkel zouden sluiten. Jullie plooiden echter niet voor deze dreigementen en werkten voort. Op een avond kwam een man in de winkel die jullie vroeg of jullie muziek en pornografische bestanden op zijn telefoon wilden plaatsen. Tegen betaling van 120.000 shilling voerde uw partner de wens van deze klant uit. Op een avond werd uw partner ontvoerd. Uw oom verwittigde u over zijn ontvoering en hielp u onderduiken. U verliet Somalië op in oktober 2014 en reisde via Ethiopië, Soedan en Libië naar Italië. Vanuit Italië reisde u via Frankrijk verder naar België. Op 6 mei 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar uw land van herkomst omdat u voor uw leven vreest. Ter staving van uw asielrelaas legt u twee kopieën neer van de onderwijsinstelling in Qoryolay waar u school liep.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u afkomstig bent uit de stad Qoryolay in de regio Lower Shebelle en daar ook uw ganse leven woonde. Zo is het bijzonder opmerkelijk dat u uw geboortestad en regio Qoryolay op het moment van uw asielaanvraag aanvankelijk als "Qorydey" benoemde om dit even later te corrigeren naar "Qoryoore" (verklaring dvz – vragen 4 en 10). Van iemand die verklaart zijn ganse leven in een stad te hebben gewoond en daar ook acht jaar les volgde mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij de naam van deze stad correct kan weergeven. De vaststelling dat u hier op het moment van uw asielaanvraag niet in slaagde doet dan ook ernstige twijfel ontstaan aangaande uw beweerde herkomst uit en verblijf in Qoryolay. Dat uw foutieve benaming van Qoryolay geen eenvoudige verspreking of een vertaalfout is blijkt bovendien uit uw bewering op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat Qoryolay gelegen is in de provincie Lower Juba. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt immers dat uw beweerde geboortestad gelegen is in de regio Lower Shebelle. Tijdens uw gehoor voor het CGVS blijkt u plots de naam Qoryolay correct te kunnen uitspreken en deze stad wel in de juiste provincie te kunnen plaatsen. Wanneer het CGVS u confronteert met het feit dat u plots wel op de hoogte bent in welke provincie Qoryolay gelegen is geeft u de weinig aannemelijke verantwoording dat u misschien een fout maakte op de DVZ omdat u zenuwachtig was. Gevraagd hoe men zich kan vergissen in zijn geboorteregio omdat men gespannen is geeft u toe dat daar geen redenen toe zijn maar dat men snel fouten maakt wanneer men angst heeft (cgvs p.2). Deze verantwoording voor het geheel foutief weergeven in welke provincie uw voorgehouden geboortestad ligt overtuigt geheel niet. Van een handelaar in Qoryolay die gedurende acht jaar school liep in deze stad mag verwacht worden dat hij naam van deze stad en de provincie waarin deze gelegen is correct kan weergeven, zelfs indien hij enige spanning of nervositeit zou kennen tijdens een gesprek met de asielinstanties waaraan hij bescherming vraagt. Ten slotte kan nog opmerkt worden dat u tijdens uw gehoor op het CGVS stelt dat u steeds in Qoryolay woonde, nooit elders (cgvs p.2) en dat u op het moment van uw asielaanvraag beweerde u op het moment van uw vertrek, in oktober 2014, nog maar vier jaar in deze stad te hebben gewoond (verklaring dvz – vraag 10).

De geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw herkomst uit Qoryolay wordt bijkomend ondergraven door uw beperkte geografische kennis van uw geboorteregio. Zo blijkt u de dorpen of plaatsen Camp Shaman, Tawakal, Nuria in de onmiddellijke omgeving van Qoryolay niet te kennen (cgvs p.12-13). Geconfronteerd met de naam Foosi verklaart u aanvankelijk dit niet te kennen om onmiddellijk later onterecht te beweren dat u dit dorp vernoemde in uw opsomming van nabijgelegen dorpen (cgvs p.13). Wanneer het CGVS u daarop vraagt waar Foosi gelegen is situeert u dit dorp foutief ten westen van Qoryolay en niet ten zuidoosten van uw geboortestad waar het in werkelijkheid gelegen is. Van iemand die verklaart zijn hele leven in Qoryolay te hebben gewoond, daar acht jaar school liep en gedurende anderhalf jaar handel dreef mag verwacht worden dat hij de dorpen in de onmiddellijke omgeving van zijn stad kent en kan situeren.

Rekening houdend met uw tot twee maal toe foutieve weergave van de naam uw geboortestad, uw foutieve situering op de Dienst Vreemdelingenzaken van de provincie waarin deze stad gelegen is, uw ontbrekende kennis van de dorpen die bevraagd werden door het CGVS vertoont uw per windrichting

gegroepeerde opsomming van nabijgelegen dorpen van Qoryolay dan ook een ingestudeerd karakter (cgvs p.13).

Ook uw met de ter beschikking zijnde informatie tegenstrijdige kennis van de veiligheidssituatie in en rond Qoryolay roept vragen op. Zo weet u na enig aandringen te vertellen dat Qoryolay sinds een viertal jaar onder de controle van de overheid valt (cgvs p.12). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat Qoryolay pas in maart 2014, slechts enkele maanden voor uw beweerde datum van vertrek, bevrijd werd uit de handen van Al Shabaab en niet zoals u stelt rond 2011. Wanneer het CGVS daarna informeert of u zich nog gevechten met Al Shabaab herinnert in Qoryolay in het laatste jaar voor uw beweerde datum van vertrek verwijst u vaag naar een incident in Lower Shebelle. Gevechten of incidenten in uw eigen stad herinnert u zich niet (cgvs p.14-15). Nochtans verliet Al Shabaab Qoryolay in maart 2014 niet zonder slag of stoot en blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat zij de stad en de basissen van ANISOM nog gedurende minstens enkele weken bleven bestoken vanuit de rand. Van iemand die verklaart in deze stad gewoond te hebben mag verwacht worden dat hij duidelijke en gedetailleerde verklaringen hierover aflegt. Dat u niet de minste notie heeft wanneer Al Shabaab aan de macht was en wanneer zij verdreven werden ondergraaft opnieuw de geloofwaardigheid betreffende uw bewering afkomstig te zijn uit Qoryolay.

Verder kan er nog gewezen worden op uw weinig aannemelijke en met elkaar tegenstrijdige verklaringen betreffende uw huwelijk(en). Zo stelt u dat u op 3 januari 1994 geboren bent en dus 21 jaar oud bent (cgvs p.2). Uw huwelijk met uw eerste echtgenote duurde drie jaar, daarna was u een jaar weduwnaar (cgvs p.6). In 2010 huwde u met uw tweede en huidige echtgenote (verklaring dvz – vraag 15). Uit deze verklaringen valt af te leiden dat u reeds op 12-jarige leeftijd uw eerste huwelijk aanging, wat zelfs in de Somalische context een bijzonder jonge leeftijd is voor een man. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u noch uw eerste huwelijk, noch het overlijden van uw eerste echtgenote vermeldde op de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring dvz – vragen 14 en 15). Verder verklaart u tijdens het gehoor voor het CGVS dat uw echtgenote twee kinderen heeft uit een vorig huwelijk (cgvs p.3). Op de Dienst Vreemdelingenzaken gaf u dan weer nergens aan dat u niet de vader van deze kinderen bent (vragenlijst dvz – vraag 16). Voorgaande elementen doen dan ook ernstige vragen rijzen betreffende uw bewering dat u uw huidige echtgenote huwde nadat u weduwnaar werd en dat haar kinderen de uwe niet zijn.

Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u verder dat uw huwelijk met uw huidige echtgenote plaats had in Qoryolay, op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dan weer dat jullie in Hargeisa huwden (verklaring dvz – vraag 15). Wanneer het CGVS u met deze laatste tegenstrijdigheid confronteert overtuigt uw verklaring, dat u waarschijnlijk op de Dienst Vreemdelingenzaken flink van uw melk was, allerm minst. Ook van iemand die ietwat gespannen is tijdens een asielaanvraag mag verwacht worden dat hij correcte antwoorden geeft op de eenvoudige vraag waar zijn huwelijk voltrokken werd. En waar u tijdens uw gehoor voor het CGVS beweert dat ook uw echtgenote van de minderheidsclan Gaboye afstamt (cgvs p.6) stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat zij een Isaaq is (verklaring dvz – vraag 15), een clan die voornamelijk in het noorden woont. Wanneer het CGVS u hiermee confronteert roept uw verklaring, dat u niet eens weet wat u daar allemaal verteld heeft, enkel meer vragen op (cgvs p.7). Uw weinig aannemelijke en met elkaar tegenstrijdige verklaringen betreffende uw huwelijk(en) en de eventueel daaruit voortkomende kinderen doen opnieuw het vermoeden ontstaan dat u het CGVS geen zicht wil bieden op uw identiteit en die van uw familieleden. Uw weinig consistente verklaringen betreffende de plaats waar uw huwelijk doorging ondergraaft verder de geloofwaardigheid van uw bewering uit Qoryolay afkomstig te zijn. Uw tegenstrijdige verklaringen betreffende de etnische origine van uw echtgenote doen dan weer ernstige twijfel ontstaan over uw bewering zelf afkomstig te zijn uit de minderheidsclan Gaboye.

Uw aanvankelijke bewering dat uw echtgenote een Isaaq is roept zoals hierboven reeds gesteld vragen op betreffende uw bewering dat u tot de minderheidsclan Gaboye behoort (verklaring dvz – vraag 15). Ook uw eerste echtgenote zou tot een meerderheidsclan, de Garre, behoort hebben (cgvs p. 6). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat relaties of huwelijken tussen de Gaboye en leden van meerderheidsclans bijzonder moeilijk aanvaard worden in de Somalische maatschappelijke context. Bovendien overtuigen uw eigen verklaringen betreffende uw leven als Gaboye allerm minst. Over de Gaboye weet u te vertellen dat jullie enkel laagbetaalde jobs zoals kapper, smid of schoenmaker kunnen uitoefenen. Wanneer het CGVS u wijst op het feit dat u enerzijds beweert dat Gaboye slechts een aantal beroepen met laag aanzien kunnen uitoefenen en anderzijds dat u als Gaboye een studio had met internetverbinding stelt u dat u niet de enige Gaboye bent die ontsnapt aan de opgelegde beroepen en dat het uw eigen keuze was dit te doen.

Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat leden van minderheidsclans enkel slecht betaalde functies kunnen uitoefenen met een zeer lage sociale status. Uw bewering dat u het louter uw individuele keuze was om samen met een vennoot een filmstudio met internetverbinding op te starten overtuigt dan ook niet. De vaststelling dat u wijzigende verklaringen aflegt betreffende het al dan

niet behoren tot een minderheidsclan van uw (huidige) echtgenote, dat u beweert dat uw overleden eerste echtgenote tot een meerderheidsclan behoorde en dat uw verklaringen betreffende uw vrije beroepskeuze niet overtuigen ondergraaft op ernstige wijze uw bewering dat u tot de beroepskaste van de Gaboye behoort. Ten slotte kan nog opmerkt worden dat u doorheen uw gehoor bijna steeds naar uw clan of kast verwijst met de term Gaboye, een begrip dat voornamelijk in het noorden van het land wordt gebruikt.

De hiervoor geuite bedenkingen betreffende uw herkomst uit Qoryolay en uw afkomst uit de beroepskaste van de Gaboye worden verder versterkt door uw persoonlijke mededelingen op uw Facebookprofielen. Daarop stelt u afkomstig te zijn uit de stad Hargeisa in Somaliland, daar ook te wonen, en gestudeerd te hebben aan de British International School en de universiteit van Hargeisa. Het laatste Facebookprofiel, opgemaakt in januari 2015 stelt dan weer dat u in de stad Jigjiga in Ethiopië woont, terwijl u op de Dienst Vreemdelingezaken beweerde dat u in januari 2015 in Lybië verbleef. Wanneer het CGVS vraagt hoe u dit verklaart stelt u boudweg dat uw broer deze profielen voor u aanmaakte en zijn gegevens invulde omdat u weinig technologische kennis heeft. U stelt tot op de dag van vandaag niet te weten hoe Facebook werkt (cgvs p.9). Nochtans dient vastgesteld te worden dat een eenvoudige zoekopdracht voor en na het gehoor vier Facebookprofielen op uw naam naar boven bracht, waarop u respectievelijk 73, 176, 289 en 1469 vrienden blijkt te hebben welke voornamelijk uit Hargeisa afkomstig blijken te zijn, en blijkt u foto's en commentaren op deze profielen te kunnen plaatsen. Uw bewering dat uw broer deze profielen voor u aanmaakte en daarbij zijn woonplaats en opleidingsniveau vermeldde kan dan ook geheel niet overtuigen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qoryolay gelegen in de provincie Lower Shebelle, Zuid- en Centraal-Somalië. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De twee door u neergelegde kopieën van attesten uitgereikt door de onderwijsinstelling in Qoryolay waar u les zou hebben gevolgd wijzigen bovenstaande vaststelling niet. Dergelijke documenten herstellen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet aangezien ze enkel het vermogen hebben om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Ze volstaan op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke streek van herkomst, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd er tijdens uw gehoor voor het CGVS uitdrukkelijk op gewezen dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Qoryolay en uw behoren tot de minderheidsclan Gaboye. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw nationaliteit, etniciteit, herkomst en eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit/herkomst, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit de stad Qoryolay gelegen in de provincie Lower Shebelle, Zuid- en Centraal-Somalië (CGVS p.9-10).

U gaf zelf geen zicht op uw werkelijke regio van herkomst. Rekening houdend met uw geheel ontbrekende kennis van Qoryolay enerzijds en anderzijds met uw verklaringen dat zowel uw ouders als uw (huidige) echtgenote en (uw) kinderen in Hargeisa wonen, uw aanvankelijke verklaring dat u in Hargeisa met uw echtgenote huwde, uw weliswaar ongeloofwaardige verwijzingen naar uw beroepskaste met de in het noorden gebruikte term Gaboye en de vermeldingen betreffende uw afkomst uit Hargeisa en uw studie aan de universiteit daar op uw Facebookprofielen dient er echter gesteld te worden dat er bijzonder ernstige aanwijzingen zijn dat u afkomstig bent uit en verbleven heeft in de stad Hargeisa in de Somaliland. Dit vermoeden volstaat op zich niet om ten aanzien van u te besluiten tot een nood aan internationale bescherming wegens een vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vw of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 Vw. Wat het reëel risico zoals bedoeld in artikel 48/4 Vw betreft kan nog worden aangestipt dat uit informatie van het CGVS

(COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland, 15 juli 2015) blijkt dat er op dit ogenblik geen sprake is van een gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet in Somaliland.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke herkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u hoe dan ook niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Zuid-en Centraal-Somalië, de door u genoemde regio van herkomst, vermits u niet afkomstig bent uit deze regio."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 november 2015 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker wenst "van de gelegenheid gebruik te maken om een belangrijke rechtzetting te doen". Hij geeft toe dat hij "afkomstig is van Hargeisa en daar effectief verbleven heeft tot aan haar vlucht".

Hij geeft het volgende feitenrelaas: "De eerste echtgenote van verzoekende partij stierf na een drie jaar durend huwelijk. Daarna werd verzoekende partij verliefd op een vrouw die tot de Isaaq clan behoort. Aangezien verzoekende partij wel degelijk tot de minderheidsclan Gaboye behoort en een huwelijk niet aanvaard zou worden, vluchtten verzoekende partij en haar toekomstige echtgenote in 2010 naar Jigjiga (Ethiopië) alwaar zij privé huwden.

Uiteindelijk werd verzoekende partij in Ethiopië telefonisch gecontacteerd door de familie van haar kersverse echtgenote, met de smekende vraag om terug te keren met hun dochter naar Hargeisa. Ze beloofden daarbij dat verzoekende partij hun dochter mocht hebben als echtgenote en zij een trouwfeest zouden organiseren ter ere van hen in Hargeisa.

Verzoekende partij en haar echtgenote keerden dan ook terug naar Hargeisa te Somalië. Bij hun terugkomst bleek dat er drie mannen klaar stonden om met de echtgenote van verzoekende partij te huwen. De familie probeerde dan ook verzoekende partij te vermoorden op 5 mei 2014.

Verzoekende partij heeft echter in het gevecht de broer van haar kersverse echtgenote met een mes vermoord.

Na deze feiten kon verzoekende partij drie dagen onderduiken in Hargeisa bij een vriend. Daarna vluchtte verzoekende partij samen met haar eigen en enige broer terug naar Jigjiga (Ethiopië).

Vanuit Ethiopië kon verzoekende partij via Soedan, Libië, Italië en Frankrijk, uiteindelijk vluchten naar België. De broer van verzoekende partij verblijft tot op heden nog steeds in Jigjiga, aangezien de twee broers niet genoeg geld hadden om samen naar Europa te vluchten.

Na de vlucht van verzoekende partij werd de vader van verzoekende partij door de politie van Hargeisa opgepakt en in de gevangenis gestoken. De politie wilde de vader pas vrijlaten als verzoekende partij zich zou komen aanbieden bij de politie in Hargeisa. Op 6 oktober 2015 stierf de vader van verzoekende partij echter in de gevangenis."

Verzoeker "begrijpt dat dit al te gemakkelijke verklaringen zijn en verontschuldigt zich voor deze late rechtzetting, maar zij had schrik dit toe te geven aan de Belgische asielinstanties. Zij vreesde dat dit nadelig zou zijn voor het verdere verloop van haar asielprocedure. Verzoekende partij kan immers onmogelijk terugkeren naar Somalië." Hij stelt dat dit de foto's op Facebook verklaart, dat hij zijn aanwezigheid in Italië en Frankrijk niet heeft durven melden "uit schrik voor een Dublinprocedure" en dat hij in Somalië vreest vervolgd te worden "door familieleden van haar echtgenote en door de politie van Hargeisa. De echtgenote van verzoekende partij die thans nog steeds in Hargeisa verblijft, is boos op verzoekende partij omdat zij haar broer heeft vermoord en hertrouwde inmiddels in Hargeisa met een andere man."

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen, van hem de vluchtelingenstatus te erkennen of hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst subsidiaire orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker verklaarde bij het indienen van zijn asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken vanaf 4 jaar voor zijn vlucht in het *"dorp Qoryoore, district Qoryoore, Lower Juba"* te hebben gewoond (verklaring DVZ, vraag 10) en hij verklaarde op het Commissariaat-generaal afkomstig te zijn uit de stad Qoryolay in de regio Lower Shebelle en daar zijn ganse leven te hebben gewoond (gehoor, p. 2). Hij stelde de Al Shabaab te vrezen. Verzoeker maakt zijn afkomst echter niet aannemelijk, gelet op zijn beperkte geografische kennis van zijn geboorteregio, zijn verklaringen omtrent de veiligheidssituatie in en rond Qoryolay die niet stroken met de informatie in het administratief dossier, zijn onaannemelijke en incoherente verklaringen betreffende zijn huwelijk(en), zijn ongeloofwaardige verklaringen over zijn beweerde behoren tot de minderheidsclan Gaboye en de mededelingen op zijn Facebookprofielen.

2.4. In zijn verzoekschrift geeft verzoeker toe dat hij niet de waarheid heeft verteld over zijn afkomst en geeft hij tevens een geheel nieuw asielrelaas. Thans geeft hij toe dat hij *"afkomstig is van Hargeisa en daar effectief verbleven heeft tot aan haar vlucht"* en beweert hij dat hij in Somalië vreest vervolgd te worden *"door familieleden van haar echtgenote en door de politie van Hargeisa. De echtgenote van verzoekende partij die thans nog steeds in Hargeisa verblijft, is boos op verzoekende partij omdat zij haar broer heeft vermoord en hertrouwde inmiddels in Hargeisa met een andere man."*

2.5. De Raad benadrukt dat een asielzoeker de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielinstanties zodat deze kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker echter heeft getracht de Belgische autoriteiten intentioneel te misleiden en vervolgens, na confrontatie met een negatieve beslissing, volledig afwijkende verklaringen aflegt aangaande zijn herkomst en vervolgingsfeiten. Van een asielzoeker mag nochtans te allen tijde en

redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Het manifest misleidende karakter van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en bij zijn gehoor op het Commissariaat-generaal doet afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

2.7. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker schrik had zijn ware feitenrelaas “toe te geven aan de Belgische asielinstanties. Zij vreesde dat dit nadelig zou zijn voor het verdere verloop van haar asielprocedure. Verzoekende partij kan immers onmogelijk terugkeren naar Somalië.” en dat hij zijn aanwezigheid in Italië en Frankrijk niet heeft durven melden “uit schrik voor een Dublinprocedure”, merkt de Raad op dat de asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen is in de bescherming die de Belgische autoriteiten verzoeker bieden. De behandeling van een asielaanvraag geschiedt in vertrouwen en “vrees” kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent zijn afkomst of asielrelaas te debiteren.

2.8. Verzoeker verduidelijkt voorts niet waarom hij de problemen met zijn schoonfamilie bij aanvang van zijn asielprocedure niet kenbaar durfde maken, noch waarom hij in zijn verzoekschrift plots wél zijn eigenlijk feitenrelaas durft vertellen.

2.9. De Raad wijst er nog op dat verzoeker reeds op de Dienst Vreemdelingenzaken werd meegedeeld: “U moet steeds de waarheid vertellen. Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen. Geloof niet diegenen die u aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen.” (vragenlijst DVZ, voorafgaand advies). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal werd verzoeker bovendien geconfronteerd met het feit dat de dossierbehandelaar geen geloof hechtte aan zijn beweerde afkomst (“Ik wil u wel vertellen dat ik gezien wat hier al gezegd is geen geloof hecht aan uw beweerd verblijf in lower shebelle. Ik hecht ook weinig of geen geloof aan uw beweerd etnische afkomst. Ik heb weinig redenen om aan te nemen dat u effectief Gaboye bent.”; gehoor, p. 9). en werd hem gevraagd alsnog de waarheid te vertellen (“Ik wil u vragen de waarheid te vertellen. We kunnen alleen bescherming bieden als u de waarheid vertelt over uw nationaliteit, uw verblijfplaatsen, uw reisroute en uw etnie. Als u dat niet doet, kan het CGVS geen bescherming bieden”; gehoor, p. 9). Op het einde van het gehoor werd verzoeker nog gevraagd of hij opmerkingen had, maar hij liet na het bedrieglijk karakter van zijn verklaringen toe te geven. Verzoeker kreeg aldus meermaals de kans toch nog de waarheid te vertellen, maar hij bleef vasthouden aan zijn leugenachtige afkomst en asielrelaas.

2.10. Uit voorgaande toegegeven leugenachtige en verzonnen verklaringen kan dan ook enkel afgeleid worden dat verzoeker meende dat zijn ware herkomst en ware relaas geen aanleiding zouden geven tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of toekenning van de subsidiaire bescherming.

2.11. Verzoekers poging om alsnog een nieuw relaas aan te brengen kan zijn ongeloofwaardigheid bezwaarlijk herstellen. Immers het volstaat niet met een nieuw relaas aan te komen wanneer de verzoekende partij beseft dat het oude relaas duidelijk niet kan leiden tot de toekenning van internationale bescherming. Dit klemmt te meer nu verzoekende partij bij loutere summiere beweringen blijft, geen objectieve elementen aanbrengt en reeds in de bestreden beslissing om meerdere correct aangegeven redenen werd besloten dat verzoekers Gaboye herkomst niet aannemelijk is. Gelet op het voorgaande kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de nieuwe versie van verzoekers asielrelaas.

2.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.13. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.14. Voor zover al geloof zou kunnen worden gehecht aan verzoekers huidige verklaring dat hij afkomstig is uit Hargeisa in Somaliland, blijkt uit de informatie vervat in het administratief dossier dat er

in Somaliland geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Op basis van “COI Focus: Somalië: Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland” van 15 juli 2015 - door de commissaris-generaal toegevoegd aan de verweernota-, stelt de Raad immers vast dat Somaliland een functionerende regering heeft en dat de veiligheidssituatie in de gebieden die Somaliland onder zijn controle heeft door verschillende bronnen als stabiel wordt omschreven. Verder blijkt uit voornoemde informatie dat er gewapende groepen en milities actief zijn. Al-Shabaab zou in Somaliland vooral bestaan uit kleine logistieke eenheden. In 2015 is een militie onder leiding van Suldan Wabar actief in de regio Awdal, die strijdt voor de aansluiting bij de federale staat Somalië. De militie neemt vooral de strijdkrachten van Somaliland als doelwit, en soms ook overheidsfunctionarissen. Bij het geweld door deze militie vielen geen dodelijke slachtoffers en raakte één soldaat gewond. Er doet zich ook geweld tussen clans voor in Somaliland, waarbij er soms ook melding gemaakt wordt van enkele dodelijke slachtoffers, en er zijn enkele gewelddadige incidenten tussen jeugdbendes onderling en tussen jeugdbendes en de politie. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

Besluit

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.16. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK